

Σαν του Θωμά (μοναχός Μωσής Αγιορείτης)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Απριλίου 30, 2011

Την περασμένη Κυριακή εορτάσαμε την ένδοξη του Κυρίου Ανάσταση. Ο απόηχος της μεγάλης εορτής παραμένει.

Το λαμπρό φως της μας λούζει. Ο αναστημένος Χριστός επισκέπτεται τον δύσπιστο Θωμά κι εμάς. Συγκαταβαίνει στην αδυναμία μας. Καταδέχεται να μας επισκεφθεί για να μας διώξει λογισμούς απιστίας, αμφιβολίας και φόβου.

Τα μεσάνυχτα του Πάσχα γεννήθηκε η χαροποιός ελπίδα, η αφοβία του θανάτου, ο θάνατος του θανάτου, ο θάνατος της απελπισίας. Υποχωρεί το φοβερό και κουραστικό σκοτάδι. Έρχεται δυνατό φως, που φωτίζει τα πάντα. Τίποτε δεν μπορεί να κρυφτεί. Όλα τώρα γίνονται φανερά. Ο κόσμος παύει να είναι άκοσμος. Με την Ανάσταση του Χριστού έπνευσε άλλος άνεμος, μεταμορφωτικός, ήλθε η αναγέννηση του ανθρώπου, η αρχή μιας νέας ζωής, ένας άλλος τρόπος βιοτής. Μεταστοιχειώθηκε η φύση μας.

Με την Ανάσταση ο άνθρωπος ξαναβρίσκει την αξία του, τη θέση του, τον προορισμό του. Φωτίζεται, φωταγωγείται, φεγγοβολά, ειρηνεύει και χαίρεται αληθινά και δυνατά. Θα διερωτηθεί εύκολα κανείς πώς αυτό μπορεί να γίνει όταν καθημερινά μειώνεται το εισόδημά του, δεν μπορεί να τα βγάλει πέρα, στενοχωρείται και θλίβεται από έξοδα, ανάγκες, δόσεις, υποχρεώσεις, χρέη και τόκους; Στις τόσο πονηρές μέρες μας που η κρίση γονατίζει πολλούς πώς να χαρεί κανείς Ανάσταση; Η καχυποψία, δυσπιστία, αμφιβολία και φοβία του Θωμά επανέρχεται. Μήπως ξεγελαστήκαμε που ακολουθούμε έναν Σταυροαναστηθέντα;

Την παρελθούσα Μεγάλη Εβδομάδα ο απαθής Χριστός έπαθε για μας τους εμπαθείς, ο αναμάρτητος για μας τους αμαρτωλούς. Πήρε στον σταυρό τα πάθη μας και τα σταύρωσε. Πάθη πολλά, φοβερά και διάφορα, θανάσιμα μίσση, εωσφορική υπερηφάνεια, απύθμενο ατομισμό, ζηλοφθονία ασίγαστη, φιλαυτία αχαλίωτη, φιλοχρηματία απεριόριστη, φιλοσαρκία μανιώδη, φιλοδοξία ανίκητη, κακία άφθουνη και περισσή. Τα πάθη έφεραν φοβίες, μειονεξίες, ταραχές, νευρικότητες, ανισοροπίες, ψυχολογικές αναστατώσεις και εσωτερικά κενά.

Εναγώνια ο Νεοέλληνας πάσχει κάπου να πιαστεί, σαν τον Θωμά, να ψηλαφήσει την αλήθεια, να βεβαιωθεί τέλος πάντων για του λόγου το αληθές. Τον απογοήτευσαν πολλοί. Δεν μπορεί πια να τους πιστέψει. Η σοβαρή οικονομική κρίση, η ανεργία, το άφωτο μέλλον, οι σκληρές καθημερινές ειδήσεις μάλλον απογοητεύουν. Νέοι άνθρωποι με κομμένα φτερά δυσκολεύονται να δουν μακριά, βλέπουν τα ωραία τους

όνειρα να πνίγονται, οι επιδιώξεις τους να αποτυγχάνουν, οι ελπίδες τους να σβήνουν τόσο γρήγορα.

Σαν τον Θωμά ας ζητήσουμε να δούμε τον Χριστό, ακόμα και να τον ψηλαφίσουμε, για να πειστούμε καλά. Είναι ο μόνος που δεν θα μας απογοητεύσει, δεν θα μας αποθαρρύνει ποτέ. Αρκεί να παραδεχθούμε ελεύθερα και αβίαστα τα πάθη - λάθη μας, την απιστία μας, την επιφυλακτικότητά μας, την κρύα πίστη μας, την αδιαφορία μας, τη λαθεμένη εκτίμηση για τον εαυτό μας και τον πολύ ορθολογισμό μας. Η πάλη για τη μεταποίηση των αντίθεων παθών σε ένθεες αρετές δεν εμποδίζεται ποτέ από κανέναν και από καμία οικονομική κρίση. Αρκεί πράγματι εμείς οι ίδιοι να θέλουμε πολύ. Η παθοκτονία θα φέρει απάθεια, η λύπη χαρά, η απελπισία ελπίδα, σε ένα άλλο βέβαια επίπεδο και μέγεθος.

Τότε κι εμείς, σαν τον συμπαθή και φίλο μας Θωμά θα αναφώνησουμε ολόκαρδα, ολόψυχα και ολόθερμα. «Ο Κύριός μου και ο Θεός μου, δόξα σοι!» Αδελφικά, ταπεινά και φιλικά εύχομαι να 'χουμε όλοι μια προσωπική συνάντηση με τον Σταυροαναστηθέντα Χριστό, όπως αυτήν την εξαίσια που είχε ο Θωμάς, που τελικά δεν ήταν τέλεια άπιστος, αλλά πιστός που ζητούσε κάποια τεκμήρια, λίγες αποδείξεις για να βεβαιωθεί. Ο Χριστός βέβαια είπε πως πιο ευλογημένοι είναι αυτοί που θα πιστέψουν σε Αυτόν δίχως να τον δουν και δίχως να ζητούν σημεία όπως ο Θωμάς. Ας μη το λησμονούμε και αυτό, γιατί νομίζουμε είναι αρκετά σημαντικό.

(Πηγή: "Μακεδονία" 30/4/2011)